

делят и тематиката на докторската му дисертация – „Образи на Китай в англоезичната пътеписна литература на XX век“, където най-важният акцент е до каква степен тези образи са подложени на същите изкривявания и манипулации, каквито описват и критиците на ориентализма и постколониалните учени като Едуард Саид, Деби Лайл и Мери Луиз Прат. Дисертацията показва, че дискурсивните механизми на конструирането, въобразяването и изкривяването, както и разнообразните модели на субективна репрезентация, обусловена от властови асоциации, дискутирани и критикувани от Саид и много други съвременни постколониални критици, действат и когато пътешествениците на двадесети век пътуват до Китай и създават образи на страната. По отношение на различните режими на създаване на образи, дисертационното изследване разкрива, че макар конструирането на тези образи да става по различни начини, в зависимост от политическата ситуация в страната на писателя, от неговите религиозни и етични възгледи, възпитание, общо отношение към Китай и пр., някои елементи от конструирането на Другото остават едни и същи.

На 28.06.2013 г. на гл. ас. **Милена Иванова** беше присъдена образователната и научна степен **доктор**. Тя е завършила специалността „Немска филология“ през 2000 г. със степен магистър, а научните ѝ интереси са в областта на съпоставителното езикознание, превод и преводознание, както и методика и дидактика на обучението по немски език.

В дисертационния си труд „За текстообразуващата роля на семантични словообразователни модели в избрани приказки на братя Грим и превода им на български език“ тя доказва с помощта на трите мотива за странстване, омагьосване/преобразяване и спасение, че

словообразователните модели са функционални елементи на текста, обединяващи морфологичната и семантична структура на приказките. Извършеният качествен и количествен анализ показва, че реализирането на текстовата функция на моделите в преводните текстове зависи от прилагането на различни преводачески похвати, чрез които се компенсират структурни и културни различия между сравняваните езици или се следват принципите за текстово изграждане на жанра приказка, за да се постигне семантичната и комуникативната еквивалентност между оригинала и превода.

Милена Иванова е автор на статии в областта на съпоставителното езикознание, културологията и превода на приказки, както и съавтор на учебника „Wortbildung und Semantik“ (В. Търново, 2006). От 2004 г. насам тя е лицензиран екзаминатор на международния TEST DaF и ежегодно провежда изпитите за езиковия сертификат във ВТУ. Специализирала е в Института по езикознание в Йенския университет като стипендиантка на Германската служба за академичен обмен (ДААД). Стипендията на Гьотевото дружество във Ваймар ѝ позволява проучвания в „Библиотеката на херцогиня Ана Амалия“. М. Иванова е участвала в квалификационни курсове за университетски преподаватели в Регенсбург и Йена, както и в междуакадемичния обмен по ЕРАЗМУС и по преките договори между ВТУ и Йенския университет. Тя е член на международното Гьотево дружество във Ваймар (Германия), на Литературно сдружение „Гьоте в България“ и на Съюза на германистите в България.